

YONTSKA' KRONIKA

2020

1.8.2020 - Den 1.

První den tábora, nadšení, slzy a zmatek. Poté co se nadšená dívka rozloučila se svými strojeně zdrcenými vodiči, vydala se spěšným útekem vstříc doproductství.

Cesta probíhala poměrně v klidu. Dobrodruzi se po cestě neseťkali s žádnou z uvedených nepříjemností: Spozděný vlak, nepříjemný průvodci, silná bouřka, korona, silné porývy větru, tsunami, deštěm meteoritu. Behem cesty se ke skupině makaků připojili další odvážlivci. Jakmile dorazili do tábora, nastal shon. Behem chvíle byl rozbit tábor a to už celý tábořem rozlehal mohutný hlas: „Makaks!

Do vody!“ Ozval se dusot nohou.

Masa makaků se divoce nahnula do vody. Vzduška se vlna vodní tříště, vyvalili se vlny z dola, roztáhla se

v široké kůle. A na topote podle
stal, zelený mužik... ou... pardon...
nechal jsem se trochu unést.
Když se makaci dosyta vydováděli
ve vědě, byli zavoláni botsmanni, kteří
jim chtěli představit novou hru, již
jejich bystré hlavy vymyslely. Hru
nesla vznešené jméno pistolníci. Následo-
valo lehké občerstvení v podobě lah-
odných broskví. Poté poslal kapitanó-
občerstvené makaky do hlubokého lesíka.
na náčiní na opékání věčere. Během upravení
tohoto náčiní byli makaci seznámeni s
pravidli tábora. Po dobré večeri se všichni
sešli u táborového ohně, který nebyl jen
tak obyčejný, ale povyšovací. Velký Dan
byl pověšen na botsmanna. U ohně se-
trávávala dobrá nálada, když tu náhle byl
zpěv přerušen, Velkým Vontem, který:

matabin dovolil zúčastnit se Vontské vady.
Zde mataci sledovali dva rivali Losna a
Mažňáka, kteří se ucházeli o Velké Vontské.
Nekonečné dohadování přerušilo jisté individuum
které zcizilo ježta v kleci, když Losna ob-
hajoval svůj objev způsobu, kterým Jan
Tleskač vyndával ježta z klece. Zloděj se i
s Ješkem vydal o překot k vodě a od té
doby. ježta ~~je~~ nikdo neviděl.

Budíček a voda - Text budíček byl a celá
vyjma. Platí pro² Poprvé jsem začal
takový počet makek před varháním
koupáním. Jimak byla voda
studená

Hutututu a házená!! Po lahodném usnutí
následoval přesun ke hernímu
plátek, zde se hrálo hutututu
a „házená“ (poznámka autora:
chvillemi jsem měl pocit že
hutututu se provádí ve vyřazení
sítě mezi mekky)

Poprvé na vodě - Až po samozřejmě
lahodném dříve jsem si časová
(1. To je Bortůrka je dobrá /od
2. Účel hoháním jen
jsem ho nemohol ochutnat

jelikož bobu). Po úspěšném
natocení raftů kromě Lovírk,
uši byli připraveni na cestu
do Zlaté Koruny. Zajímavos-
t sbírali jsme po cestě bašinky
vypoštěné akadem.

Zpráva - Přistání ve Zlaté Koruně
byla zcela klidná. Když Bětká
vzvolala že máme jít do stoky,
kteří mají být s Mažňákov
kud nám bylo jasné že zřejmě
budeme pokračovat baterky
kteří jsme si měli ebalit.
Zde byla nalezena tajná
zpráva ježka má nějaký
Sivoko.

3. srpna 2020 - 3. táborový den

Ráno makabstro se vzbudilo
a netice se podivilo:

"Proč dnes budičele pozděj byl
a nikdo nás do vody nehonil?"

Odpověď byla krátká: Prši!

A přesto že povětrnost "ze stání!" nedolehl
do některých uší,

některé: SNĪDANĚ!!! vysáhl ven
každého ospalce

a Anička (Anox) začala rozkládat
posádku:

"Postarete si druhou klubovnu,
všichni se neregistrujeme pod jednou."

Tím ~~si~~ Anox splnila si organizaci
posádky

a potom začaly táborové hry.

"Co budeme hrát?" ptalo se,

- živi pesco - a také i stalo se.
kočka, kráva, pras, komaš, myš, synek, slepice,
a i solol, kohout, ovce, koza, ovce i opice.

No zhrálka zvršimec to bylo
a poté moker makak posvačil.

Ema zavelela: "Teď sangram budem hrít."
a každému ^{tymu} hronečtlem obrazci ošadit.
úkolům bylo postavit z obrazci zadany

pras,
a to bylo všechni makaciki možkou
zmar.

A aby toho pro nás nebylo málo,
gingo pesco se hrálo.

Tato hra jednou větou popisat se dá

"Hledat mezi listy dvojce je sebevražda!"

"Dále do dvou týmů se rozdělte
a šátek mi z ruky vezměte."

Tak Ema řekla a doprostřed

pole se postavila,

a pro šátele vybíhalo číslo, které

Bětko zvolila.

V síni ker naštedovalo najče,
kde člověk byl kudy... jak zminěná
zelenina.

Naši zábavu nám přerušil oběd,
no poším nám, to byla "obět".
A zatímco někteří učili se zdravotně
ostatní dřívě pílili v sedě.

(dýchala nám koza)

"Abyste si odpočinuli od práce
zahrajem si bou letěrá nebude v
posídce."

jak maršál a špion jsme v lese
pobíhali

a naše nohy na mokrému povrchu
často nestihali.

Po velkém energetickém úbytku,
vrátili jsme se pro sváctví do našich
táborových přibytků.

Při čeleání na večeri,
makaci vůbec nehráli čili.

Proč? Hráli městečko Palermo,
což v deseti je táborová perno.

Pár z nich hrálo volleyball,
který přeměnil se ^{vždy} v plačejbal.

"VEČERĚ!" dlouho otevívaná kouzelná
formule,

měli jsme najčarovou omáčku a rtule.

Když slunce klonilo se k obzoru,
všichni sesedli se k ohni v pozoru.

Na kysaru se hrálo

a deštěm zmožení makastro zaspávalo,
proto zahrálo se hajduki,
abychom všichni spokojeně usnuli.

P.S.: Maly chytil lewronavirus.

~ Záměnění ~

4.8.2020

4. táborový den

Široký

deníček

Od rána jsem pozoroval tábor a pastýři, jsem že doba jejich utávoření je značně pochybná. Dnes vstali, až v 8:30 po zaznění slova „BUDIČEK ŠLĚ NĚ DO PLAVĚK“. Potom se vyvířili makaci ze stanic na snídani. Po snídani začali dělat repliky mého ječka v kleci z mazlavé hmoty. Potom co dočetli duplikáty šli první z nich pílit dřevo. Během pílění šla první pasádka do lanového bludiště. Co dobloudili byla svacinka, po svacíně následovali ostatní do bludiště. Několik ze snaživců se muselo kvůli výkřiku OBĚD! „ti ale upalovali“ já si myslím že mě vyděli tak jsem se stáhl.

Po obědě se vrátili do bludisté.

To lo bloudění trvalo velmi dlouho.

Potom co dobloudili chvilku odpovídali.

Pak se začali balit na rychlý-výlet.

Dokonce byly tak rychlé, že jsem

nestíhal jejich tempo dohánět jsem je

pač u listie ginga ve chvíli kdy začaly

makaci jíst, nejspíš něco vybrali.

Najednou začaly koukat do strany s

buzobou. Myslel jsem že to bude chůze

trvat ale po skupinách začali odcházet.

Zauvěřil jsem se za poslední skupinu.

Posti jsme na hřišti. Na hřišti se začali

houpat jako opice. Po jejich odchodu jsem

se za nimi zase vydal. Posti jsem ač do

jejich táboriště. Kde se začali skupovat

ulice našich náherných stínadel. Poté se

dovářovala večere a začali jíst. Co dojedli

postupně cházeli k řece. Potom se sešli

a ohně a začly se dělat věci
jako vyhodnocování her, zpívání a tak dále.
Potom začala hra, kterou mě zaujala,
protože si podávali polínko
a protože se nemohly
dohodnout rozutekli se.
Tím končí dnešní pozorování.

Utopení ježci

5.8.2020

středa, pátý den tábora

/časně ráno. přestože slunce je za mraky, spousta makaků už čile něco dělá ve stanu. /

MICHAL: Budiček!!!!

/MAKACI se zvednou, vezmou si esusy a sprotávané si dojdou pro vydatnou snídani. jsou cereálie. /

MAKACI (huklaji a papaji rozmáčené žíviny):

mňami mňam

MAKACI: měli bychom zbalit tábor.

/MAKACI a KAPITANÁT zbalí tábor i sebe.

naloží vše do KARLA. KAREL se pod fihou zodpovědnosti za veškerý náč. majetek propadá do země. /

KAREL: du.

KAPITANÁT: Svačina.

MAKACI: Tož pojíme svačinu a půjdeme do Domoradic.

/MAKACI a KAPITANÁT se přesunou do Domoradic. Tam se usadí a čekají, co bude dál. /

/ KAREL přidumí. /

KAREL: Ať ne, rozbila se mi bradová hadička.
kch kch.

VŠICHNI: Ať ne, co budeme dělat?

/ ŽIV zavolá autoservis, MAKACI hrají umrzleka.
přijede AUTOBUS. /

VŠICHNI: Nezapomějme, naložíme rafty, pádla,
vesty a igelitky s vodovodním otečením
do autobusu.

MAKACI: Kam to jedeme? Bude KAREL v pořádku?
Kdy už tam budeme?

/ dñi KAPITÁNI si však nejsou jisti, co bude dál.

KARLŮV náhlý kolaps všechny hluboce zasáhl. /

/ Po příjezdu na plátek naproti tábořišti Žitůň,

kde jsme častokrát přebývali, se MAKACI převlékli

do vodovodního, zabrali si rafty a začali

řukat. Po dokonalejším nafouknutí SLUŽBA

přichystala chleby s paprikovou pomazánkou /

VŠICHNI: Mňami mňam.

KAPITÁNI: Nuže, vydejme se na cestu.

MAKACI: Plívejte si zkoušky, ať nám etapa ubíhá rychleji!

ANÍČKA (asi): Dušičin!!

/ MAKACI si v raftech lehoun směrem od tohoto čestného zaškodníka. Zbytek etapy probíhá poměrně klidně. /

MAKACI: Žijim souš!

/ MAKACI se vylodí, zjoukají rafty a zainou skvěit tábor. /

PETRA: Sváčina!

MAKACI: Čňami mňam.

PETRA: Druhá sváčina!

MAKACI: Čňami mňam.

PETRA: Třetí sváčina!

MAKACI: Čňami mňam.

PETRA: A můžete pomoci s večeří.

MAKACI: Čňami mňam.

/ Večeře je sice až v 9 hodin, ale je. /

KAPITANÁT: Pojdme se sesednout k ohni.

/ V ohni probíhá běžný program, je zima
a na obloze jsou krásně vidět hvězdy.

Nakonec přijde Hajduky a Všichni si jdou
čistit zuby a spát. /

PLANTAŽNÍCI: Dobrou noc

~ Plantažníci ♥

6. srpna 2020

6.8. - Den šestý

Čas, Počasí a Osud se podívají na Pána Hry: „Můžeme začít.“

První hází čas, ozve se zadržet kostek. Pán hry se zamysleně podívá

na hodinky a poté na Čas: „Dnes to vypadá na pozdní budíček pro matky.“ „Teď ty Počasí, hod si.“

Počasí bere kostky a hází. „Ráno bude trochu chladno, ale nebude pršet. Ty jim ale přeješ počasí.“

„Teď ty Osude.“

Osud bere kostky, chutí si s nimi zamysleně pohrává a pak hází.

„Takže dnes bude k snídani

chleba s pomazánkovým máslem.“

„Teď znovu ty Čase...“

Ti bystřejší makaci uslyší jemně
zachrastění kostek a vzápětí se ozve
Emin jasný hlas: "Makaci, vemte si pevné
boty a něco na hlavu, jde se hrát
hra."

Při hře frisbee to skoro vypadalo,
jako by se Osud rozhodl proti
sobě poslat holky a kluky, ale
oprávdu jen skoro. Po této hře
kapitánat uznal za vhodné nahnat
makaki; do vody, aby spáchali hyenu,
jelitož kolem sebe šířili až nevhodnou
silnou parhovou auru.

Po této velmi náročné očiště byla
makakům dopřána chuť odpočívky,
kterou přerušil oběd.

"Tak co Osude, co budou mít
k obědu?" Osud váhavě hází

kostkami.

"Takže dobrá zeleninová polévka."

"Ja bych taky chtěl rozhodovat o jídle." spítne čas.

Pañ ttry si ho změřil pohledem:

"Vždyť rozhodujes o tom, kdy ho dostanou. To ti nestačí?" čas sklopil zrak a bere kostky.

Odpočítí a posilnění mataka se jali opravovat podmačenou, rozblácenou, rozježděnou a celkově nepoužitelně vypadající přístupovou cestu k táboru.

Ti odvažnější se vrhali do dílu pro kameny a ti méně odvažní nosili kameny k místu stavby. Co k tomu dodat, ani nestihli naaranžovat cedule s ná-

pisy "Musíme to opravit" jako
zprávní profesionálové a už měli
hotovo.

Osud se zničeho nic roštěl: "Co
kdybychom se trochu pobavili?"

"A to jako jak?" Ozve se Počas

"No... měl bych takový návrh..."

"Malaci! Do plavek a boty do vody!"

Vyjeveným malakům byla rozdána
startovní čísla a Dan začal

s vysvětlováním další aktivity

"Nasadíte si lyže, dojedete ke
kolibu, ten ~~se~~ sedmkrát objehnete,

vezmete míč a hodíte ho do

hobotu. Pak tlačáma projdete

slalom. A to není vše, následuje

běh přes^{3x} nevápadně baziny

a poněkud nápadnějším kánoe
směrem k horní pláži. Tam
si nandate vestičku a splavete
na prostřední pláž. Poté se
chopíte míčku a lžice, a
dojdete do cíle, aniž by
vám míček ze lžice spadl."

"Věděl jsem, že jsi zlomyslný,
ale že až tak Osude..."

podivuje se počasí.
Osud se v odpověď pouze
pousmál.

Poté co všichni mataci dobehli
spíše pro kapitánův zábavný
závod zvaný železný Vout,
byli za podivana, kterému
poskytli odměnění neroztekla

chladaoua coddadovou tyčinkou.

"Konečně se zase dostává na
řadu Počasí, ~~jen~~ jen co se
kostky zastaví, pán hry vynáší
verdict: „Bude nádherné.“

Osud si zhudečně povzdechne:
„Měl bych další nápad.“

Čas se zamračí na Osud: #

„Nechteš bys je chvíli nechat
na pokoji?“

Osud se zarazí: „Neboj, tohle
se ti bude líbit.“

„No tak počkat!“ Přemůže debatu

Pán Hry. „Pán Hry jsem tu
já, takže to uděláme takhle...“

Makaci podezřívavě sledují, jak
jsou po louce rozmístovány

hoboty. Tento výjev v matacích
vzbouzí smíšené pocity. ~~At~~
„Matáci, pevný boty, jde se
hrát patárna.“

„Osude, jsem znechucen, ale
pavilo mě to.“ prohlásí
Čas. I normálně poněkud
melancholické počasí se
usmívá jak slušičto. „Co dál
„Teď je nedáme chvilí
oddechnout a dáme jim
dobrou večer, no a pak se
uvidí...“ Prohlásí tajemně Pán
Hry.

Matáci, kterým se úspěšně
podařilo vymotat se ze zača-
vaného Luku Patárny se

spokojeně věnují večeri. Mají
výborné bramborové placičky
a tukt se nechají ukořebát
pocodou, teplem ohně, a písněmi
do příjemného večerního klidu.

"Kostky jsou vrženy." Řekne
tupemě osud. "Ty si prostě
nedáš říct," řekne s úsměvem
pán hry.

~~Když~~ když tu náhle posornější
makaci mají pocit, jakoby slyšeli
kromě písní i tiché chvaččovní
kostet. Najednou se u ohně,
jakoby ze vedruku zhmotní
Široko. "Nehledáte jeřta?" říká
na překvapeně makati a
dúse na úprk do lesa.

Šokovaným makakům se podařilo dát dohromady plán. Po posídkách se vydají pronásledovat Široka do lesa. I přes jejich počítačové překvapení, makaci zaleagovali velice pokotově a podařilo se jim Široka v lese dohonit. Široko počal zať na jejich neznalost. Stínadelské historie a poslal je za postavením do Stínadelské stoly. Předtím, než ~~opět~~ zmizel předal makakům žluté spendky - znak Velkého Vontstua Makaců společenství díky vstupu nových informací se tiše odebrali ke spánku.

"Dnešní hra máta gvaďy." Prohlásí

Osud usmiva je se na tete 2. f
kolo

matemat

- Hledací Nícho

Dnes jsem se rozhodl odpovědět na vaše
dotazy. Vím, že něco chystáte.

Věřím, že vaše vstříplí práva jsou
přesně to, co potřebujete.

Nic nemám. Schválně jsem se seznámil
s vašimi podmínkami. Všechno je v pořádku.

obtěžovat vás. Všechno je v pořádku.

lůžko a "Hledací Nícho" je
přesně to, co potřebujete.

lůžko a "Hledací Nícho" je
přesně to, co potřebujete.

lůžko a "Hledací Nícho" je
přesně to, co potřebujete.

lůžko a "Hledací Nícho" je
přesně to, co potřebujete.

lůžko a "Hledací Nícho" je
přesně to, co potřebujete.

lůžko a "Hledací Nícho" je
přesně to, co potřebujete.

lůžko a "Hledací Nícho" je
přesně to, co potřebujete.

lůžko a "Hledací Nícho" je
přesně to, co potřebujete.

lůžko a "Hledací Nícho" je
přesně to, co potřebujete.

7.8.2020

Tamtam

Dnes jsme se rozhodli sledovat vonský tábor. Víme, že něco chystají.

Všichni jsme vstali brzy ráno, aby nám nic neuniklo. schovali jsme se za stromy, abychom dobře viděli. Najednou někdo zvolal plných plic "Budiček!" a začal počítat. Chvilu jsme čekali, co bude dál.

Všichni vontové bleskově vyběhli ze svých obydlich a šli se koupat.

"To je divný" řekl Červenáček.

"Snídaně!!" všichni vontové se okamžitě převlekli a šli se najíst. Rozdělili jsme si bochník ~~st~~ suchého chleba a sledovali dál. zistili jsme, že ve stínadlech hledají stolu, kde by měl

být nějaký poustevník nebo cokoliv
snídaní a všechno začali balit a
pa svačinně si uontavě připíchlí i
špendlíky a vydali se do stádek
Můžeme šli opatrně za ranním
Dostali se až do grafitového údolí
Chvilu jsme čekali, ale pak se vynořil
muž s černě kápi, "Poustevník"
vydechl jsem. Řekal něco o omelci kurpaci
ale moc jsme neshledli. Vontavě se
nakonec odebrali s pravočkyní do
štolie ve stole byla. Tak jsme
se opatrně vřeli mezi ně, aby
na nás nebylo vidět. Nic nepoznali.
~~Připíchlí~~ Patickvi jsme vyšli ven a
splynuli s ostatními navševníky
Vontavě našli i nějaké pláče a
tam se má obědvati. Všichni jsme dostali
pořadně i hlad v stádech se všichni

roz přichití a dle dativ. Maskečiv jdenik.

Taky jsme se dala na nohy denitubina

Naskešti ho e vontu nikolo nanišet ale

mi nanišetstí taky ike. A když se ože a

zase všichni seš sešlip začněl vodský

pokřik: "šluta je barva naše, mlčenlivost

chrání nás, neprozradíme nic co víme,

buďme svorní", Jarka šeptne e šm

klasem přijm každý kruží. "široko" oblohu

ukázal do uličky šia proti na zahalenou

postavu s bílou maskou. Mirek stává

rozkaž k úprku. schovali jsme se do

do male uličky za smetím. Bylo tam 33

lito, že jsme je ztratili, tak jsme se

se poedeji vrátili k jejich obydlím.

Vrátili jsme se rovnou když e přišlo k

se svůjm pravidli u břehu vytahtivo

plavidla na souš a převleklý jse do

sudního. Vtom chaosu co vznikl jsme

se

zabředli deník : " Oni ho našli?! "

začalo se připozdívat a Vontové sídávali večeri. Jak jsme zabředli jejich večeri, začalo nám kničet v břiše, protože se už stmívalo, rozhodli jsme se návratit na svoji stranu.

určitě jse tam vratime a pokusime se sebrat Fleskačův deník.

rychlě šipi

~ společnost rudého banánu

8. srpna 2020 - 08. laborovnické slavnosti

11.00h
Dobry den a drevitelstvi se odlozilo

~~11.00h~~ reportér: "Dobry den. Inženýři

čelí realitě, že je třeba se přiznat, že

úspěšně se vyrovnávají s tím, že

úspěšně se vyrovnávají s tím, že

reportér: "Dobry den. Inženýři

čelí realitě, že je třeba se přiznat, že

reportér 2: "Em, tak se asi zeptáme

někoho jiného..."

reportér: "Dobry den. Inženýři

čelí realitě, že je třeba se přiznat, že

reportér 2: "Dobry den."

reportér 1: "Dobry den."

reportér 2: "Mohli byste se Vás

zeptat, jak vypadá takový

úspěšný den Vonty?"

mlčentlivý Vont: - přikývnutí -

reportér 1: "Takže... co normálně děláte?"

mlčentlivý Vont: - pokrčení rameny -

reportér 1: "Copak nehrájete nějaký hry? Nebo neválečíte? Nebo také nějak?"

mlčentlivý Vont: - pokrčení rameny -

reportér 2: "Hele, sámhle někdo jde. Zmad budou hovornější..."

Naši reportéři se už už chtěli zeptat dvou Vontů, jak Havr přijíčas, když před nimi začali chlapi utíkat.

reportér 1: "A jsou v bahu." - porýděl -

neznámý hlas: - smích -

Najednou před naší dvo reportéřů přistane chlapec, který předešlou scénu sledoval z nedaleké zidky.

chlapec (nejspíš Vout): Vy nejste
zdejší, co? Děláte takový
nambajs, že o nás máme už
celá štinaďla. V takovou
přijdeš k úhoně a odejdeš
bez odpovědi. Ještě, že jste
zatím marazili jen na Vouty,
co nepatří do žádné party.
Kdyby jste marazili třeba
na Plautážíky, nebo na
Vpoličenstvo středního banánu,
je s vámi amen."

reportér 2: "A vy patříte do nějaké
skupiny?"

chlapec: "Garnozřejmí. K zámečnickům."

reportér 1: "Takže vy jste ochotný nám
odpovědět na naše otázky?"

chlapec: "Jo, ale ne tady. Koušed
odtud mají klubovnu Utopeni"

ježíci. Pojďte za mnou."

Chlapec se vydal do spleti

zřetělých a tma uliček a reportérům
nezbyvalo nic jiného než ho
následovat.

reportér 1: "Kam nás to vede?"

reportér 2: "Netuším."

chlapec: "Přít!"

Po nějaké době chlapec - zámečník
zastavil na dvorku starobylého
domu.

chlapec - zámečník: "Tady snad budeme
v bezpečí. Doufám, že jsme se
cestou sešli."

reportéři: "Koho!?"

zámečník: "Hledám nicého. Furt tu
slídí. Asi se snaží obrátit na
svou stranu co nejvíce ulic."

Tak se ptejte. Nemám celý den."

reportér 1: „Eh, tak dobře. # Takže,
jako vy, vonové, trávíte svůj
čas?“

~~reportér 2: „Proč například, co
jste dělali dneska?“~~

záměčník: „Noo, ráno, po tom co
se vzbudíme, máme takovou
tradici.“

reportér 1: „Tradici?“

záměčník: „Celá Stinaadla se jdou
smocit do nedaleké řetěz.“

Porin ráno, je pětice lodová.

Pale si dáváme snídani, no

a pak hrájeme hry, běháme

po stinaadelských uličkách

atak dále atak dále.“

reportér 2: „A co přesně jste
dělali třeba ^{včera} ~~dneska~~?“

záměčník: „# No rite o tom, že

se blížil volba Velkého Vonta, žije jo.
Takže všechny party se sešli
a soutěžili. Po celých Stínadlech
jsme hledali věci na V. To
bylo po partách, ale abychom
udrželi ~~přátel~~ hrálili přátelské
rozby mezi námi vouty,
rozdělili jsme se do dvou týmů
a hráli hru s názvem Parsa'il
a Špion. Pak se týmy promíchali
a hráli jsme Pašera'ley. Pak nás
mámy zavolaly k obědu a
každý se rozběhl ke svému domu."

~~reportér~~ A: "Naši reportéři byli
udiveni, když toho voutovi ze
dopoledne slyšeli."

reportér 1: "A tím náš dení program
asi nekončí co?"

záměčník: "Jasně že ne. Jen chvíli"

brvalo než jsme se znovu
sěšli. Museli jsme totiž ještě
umíjet nádobí. "

reportér 2: "Koukám, že ani kontori
se nevyhnou domácímu pracem."

~~záměchle~~ "Tuto poznámku
přesl chlapec s nevraživým
výrazem."

záměchle: "Každopádně odpoledne
se znovu bojovalo o velles
kontori při své konte
mezob se. U některých nás trvalo,
že vyhráli Plautáznici, ale
bylo to jen hra a my byli
druzí. Pak jsme na sebe
křiválně nanесли nálečné
barvy, jako podobní
těm co nosili Indiiáni."

reportér 2: "Koukám, že stihadělští"

kluci toho mají s našimi
přeci jen dost společného."
- úsměv -

záměčník: "Co jste si mysleli?
"Nejsme z jiné planety."

reportér 1: "Omlouvám se za kolaps.
A co děláte večer?"

záměčník: "Dáme si společnou
večeri. Přeci jen člověk při tom
něčím probíhá i vyhládně. Včera
jsme měli ižasnou basku.
Rakburgery. Já jich sněd jen
pět."

reportér 2: "Jen pět?!"

záměčník: "Jo. Byli tam i taci, co
snědli deset."

reportér 1: "Fika. A děje se ještě
něco po večeri?"

záměčník: "Samozřejmě. Sedneme si

u ohne a neveneme si,
co budeme detat dalsi den."

Najidnou se ~~vybral~~ z ulice
ozval hluk, který reportéry
vyděsíl.

křik z ulice: "široko, za mnu,
ma' jiztea!"

Jak chlapec-záměcně uslyšel
teno výkřik, ~~oni~~ už se na
naši reportéry nepodíval a
vystartoval z plácku na
ulici.

reportér 1: "co se děje?"

reportér 2: "nevím, ale radši
půjdem. vši přec, před
čím nás ten kluk varoval."

~~Naši reportéři se~~

reportér 1: "Hele, nevíš, kde to jsou?"

A pak skončilo stinadelsku
dobrodružství našich reportérů.

záměcně

9. syen 2020

7. taborový den

Stínové divadlo

1. Ráno bylo krásné počasí a osični se začali probouzet. Křivalo se budících do práce.
2. Osični se šli a ohně apak šli do černé vody. Kde se ozval: Dvřin,
3. Když se šlo na soudni, osični jeme si vzkažu apka Bublina. Tjáci po nás htehi, aby sme jim dali Bublina sa jejich koniks na ozchoh Kluka
4. Po dočtem jeme si šlohili havišky a šlo se do domo radic na olak, který ku podivu nemeš sáchné rypš dím, ale byl přegrany k prasknutí.

4. Do Kármáři jsme vystoupili a začali
vyšít na Kluka.

5. Na vychole jsme přivázali
Bublinu a brali si komiks.

6. Pak jsme si dali oběd.

7. Po obědi jsme šli ~~spát~~ na
vlak. Cestou jsme měli mnoho
přestávek, protože vedoucí hledali
kštiny.

7. Pak jsme celý vůz celý došli
na vlak, který už měl malí
rozřídění, ale šel a to je hlavní!

8. Co jsme došli. Tři jsme
již jen ~~středem~~ cestu do

lábora.

9. Ihned po průchodu, jsme vši
skočili do vody.

10. Když už byli všichni osušení,
šlo se stát a pít.

11. K večeru jsme měli jíst
a těstovinami.

12. Po jídle jsme se šli
a šli, kde bylo oficiálně
předáno velmířákovi makabim
na 1. den.

Konec

Utopeni

ježíři

10. 8. 2020

pondělí, desátý den tabora

Všichni ještě nespali

a další den již začal

čistik-zodpovědný muž

hned čaj z ginka začal

organizace se ujal geniálně

cereálie - toť naše sviolaně

neb mákák zodpovědnosti překypuje

pílení dřeva následuje

A ihned začala první hra

kdy má žán svou obět' objímá'

a po ní pašeráci velici'

snad ughneme se nemocnici

týmy se nyní vybírají

zatímco raťáci četa kraji

po mňami číně volno je
makak si vskatku libuje

však netrva' věčně jejích volný čas

- Sucha' noha chce zas rozdrtit nás!

prohra jsme přijali hrdimě

Kája největšim borcem je

8:1! Kája umiiiiii!

večere byla velmi mňami mňami

mělo následovat a ohně povídání

však brzy poté, co si admirál nasadil visací

visel již náš osud na háček

Široko se objevil a zase zmizel

makaky k pohybu strach pobízel

rychle zabalili věci svoje

stnadla - cíl jejích konvoje

noční Krumlov všem vyrazil dech

tajemný vřekáč na smyčce seděl

jali jsme se hledat pětibolekij' kámen

každý byl tou dobou již poměrně znanou

ve tvé jsme na foukli naše ražty

makak je pohonem - netřeba ražty

na slonovi nás čekal Čičičaj

zimou jsme se chrčili a pili čaj

do teplých spacáků vrhli jsme se v rychlosti

tento den v mém srdci má' pocit obycřejnosti

Dobrou noc ♡

~ Planta'šnici

21.8. 2020

úterý. 11. den tábora

Je další ráno a táborem zni další budíček a k vodě míří další výprava matabi. Vypadá to možná trochu jako závody chomých ^{hydrotermálních} světů.

Počasí se smoci, nejtým závratem neustopí a nepřizabijí při vylézání z vody, přichází na řadu snídaně která byla během několika minut zlikvidována.

Již před pár dny nám Rychlé šípy lastave věnovali pár výtisků jejich knihy. Pro nás byli poněkud nudné a nezajímavé takže jsme se rozhodli ~~se~~ věnovat celé dopoledne jejich stránkám a lepení. Zkrátka předobráání k obrazu svému. Nová zajímavější vydání pojednávala kromě jiného i o tom jak se Rychlé šípy pokusili získat malou vydru nebo nalezt létající kolo. Po tomto ~~ve~~ poměrně náročném literárním pocitu si mataci

si odpočinout do vody. Tedy pokud se
topení, cání, a jiným vylomením dá
říkat odpočinek.

Oběd byl, jako vždy velmi dobrý. Byli maš-
líčky s mákem nebo kečupem, jak kdo
chtěl.

Úmorně vedro nahvalo mákati po obědě
zase do vody. Jakmile se orádili, šli vši-
chmi pomáhat dvěma hlavním architekt-
kům Anox a Aničce se stavbou slav-
nostního ohně. Někdo zbíral smůlu, někdo
chvošči, někdo veval dřevo a někdo jen
dělal závaží na kládách, které byli
vezány.

Během této organizovaného chaosu
se posádky vystřídali v lučestřelbě a
když už měli všichni dřeva a
smůlu už pokrač. Úspěšně na tvář
jim vrdkli piškvorky.

Všechny drobné i větší práce nakabe
na slavnostním ohni vedli ke zdárnému
konci. Na louce uprostřed dvou kruhů
byl postaven slavnostní oheň.
Všichni si ho vážili a všichni z něj
měli radost, protože při jeho stavbě
každý přiložil rukou díle. K večeři
byl vybrán smažený sýr. Letos bo
huzel bez kivi. Po večeři se spotojený,
najezení a unavení mataci sestě
a ohně. Kromě normálního programu
byli překvapeni i deníkem, provedení
stínového divadla od posádky Utopení
jezdů. Jakmile byli vyřezány ~~veselí~~
všechny formálnosti, všichni se přesu-
nuli ke slavnostnímu ohni a napj-
te očekali na ohnivce, lebo to byli:
Mati, Anox, Karlos a Anička.
Věšce louče se roznají a ohnivci

pomalu vcházi do kruhu. Tento večer uvicneho jen pro ne. Všichni povstanou a hledí na ohnivce. Za zni Battalion a slavnostní večer začíná.

12. 8. 2020

Nebe bylo modré. V lese štěbetali ptáci a další havěť. Tráva byla pokryta rosou, která napadala přes noc a Makaci klidně leželi v teplých spacáčkách a užívali si spánku. Všude byl klid než vzduchem ~~řádně~~ pronikla silný výkřik: „Budíček!“ Ptáci stichli a Makaci vylezli ze svých doupat. Kapitanát zahnal Mabactvo do vody a poté ~~na~~ následovala snídaně. Nasycené Mabactvo si zabalilo věci na další přesun na druhý konec ~~střechy~~ stínadel. Před odjezdem byla hra. Voutské skupiny se rozdělili na poloviny a házeli si číčkou se hrdině vrhl vpřed a vajíčko se mu rozprsklo po celé hrdi. ~~1~~ jiní makaci si když s menším zapalem, chytali vajíčka do svých dlaní. Pouze jedno vajíčko přežilo. Všichni se nalodili a vyrazili

na cestu. Skály byly porostlé ~~kytami~~
květinami, lesy byly hluboké a tajuplné
a voda příjemně šuměla. Na etapě
jsme potkali jež a hráli balonky.
Přistali jsme na krásné louce pod divčím
kamenem. Kapitán bezpečně převzal organizaci
a makaka a postavil tábor. Potom
jsme hráli hry a běhali po sluncem
zalité louce. Chleba v vajíčku byla
naše večere. Naš čas u ohně přemšil širok
z napadem jít na koraouř hrádek a
veškeré Makacho ho odvažně nasledovalo.
Po jednom jsme se vydávali na
reaname ulice plně nebespečí. Pod
hrádkem jsme se schromždili a zbylek
cesty ~~šli~~ šli společně. Na hrádku
jsme našli potuskatky Karla Dymoná
a jeho dopis. Po nálezu jsme vylezli na
věž a pozorovali hvězdy, které ~~zbyly~~

jasně zářily na obloze. Po tom co se
makatvo dokochalo krásným výhledem šlezi
zpátky do tábora a zalezli do teplíčk
spáčáků.

~ společnost andělu banan

13.8.2020

13. táborový den

Výmatek ze zápisu dedovani
podezřelí osoby číslo 69287 ve
věci ~~prokurátora~~ atentát důležití
státní osoby.

Ráno byla skupina ~~číslo~~ čítající
i podezřelou osobu č. 69287
vybuzena myšlenkou jednoduše z
důležitě. Výhřívá zval „Budící“
jen pro přesnost, ~~skupina~~ skupina
se zjourně dělí na dvě části -
dozorce (kapitán) a levnou
pracovní sílu (~~práci~~ ^{opice}). Následoval
rozkaz „do vody“, aby se levná
pracovní síla (dále označována
pouze za opice) probudila. Podezřelí
osoba č. 69287 (dále označována

ponuze jako podezřelá osoba) se tohoto
neúčastnila. (Poznámka: Po jisté
partii skupiny?) Aby v opice nemřeli,
byla jim podána sušená
škárlajici se z chleba s marmeládou
a čajem. Podezřelá osoba posudala
ponuze suchý chléb. Našledně opice
stourali svůj dočasný tábor na
táborišti č. 447 (označováno jako
Diví kámen) a nishládaly
svi věci do žluté dodávkové značky
ford a poznávací značka 351 3817.
Podezřelá osoba považovala mořit
spacály a karimaty. Dozorcí
rozhlíželi opicím zproroznit
qumori prostředky včetně a
pohybu po vodě (dle našich zdrojů
se tyto prostředky užívají
Pajky). Podezřelá osoba se mohala

kolenn rafin ě. 4a. Aby opice
mily energii na to, dopravit
dozorce na místo určení (poznámka:
toto místo je prozatím neznámé)
dostaly každá 1/3 oleje. Následně
spustili rafin ě 1a i 2a; ě. 3a ě 4a a
na vodu (řeka ě. 372-A, označována
jako Vltava). Na každé rafin
nasedla skupina sledující
se z meteorika opic a jednoho
dozorce. Podezřelá osoba nastoupila
na rafin ě. 4a spolu s osobami
ě. 52143; ě. 52144; ě. 52145;
ě. 52146 a ě. 34122. Dále
byli na vodu spuštěny
kanoe ě. 1a a ě. 2b a každý ě. 1c.
Celá flotila odrazila od břehu.
Zaměstnanec ě. 423-5B je měl
následovat v potápěčském

obleten č. 13, ale bohužel
kvůli nedostatku vody v řece
č. 372-A bylo sledování ^{z vody} nemožné.
~~Proto bylo použito dron~~ Proto
byl použit dron č. 714
komunálně označovan jako Žalobníček.
Podezřelá osoba se několikrát
snocila ve vodě a vždy na sobě
měla oranžovou vestu. Kolem
13. hodiny zastavila flotila u
hospody-pensionu č. 48 325
(označovan jako U Rybí)
kde byli opice nakrmeny chlebem
a sýrovou ~~ovocí~~ pomazánkou.
Podezřelá osoba pokračovala pouze
suchý chléb. Celá flotila se
následně znovu vydala na
cestu po řece č. 372-A. Podezřelá
osoba se dále vydla na raftu č. 4a.

Opice metolihvat zmiñily
sva' miŝta ve flotile. Některi
byly zaurorauz řidit lodí,
nejspíš, aby ulehčili ~~na~~ následnou
práci dozorcům. Když flotila
dorazila do města č. 1 326 107
(označováno jako Borsov), podezřelá
osoba ^{se} spolu se čtyřem skupin
převlékla do oblečení, kterím jim
dovezlo již zmiňované žluté
vozidlo značky Ford. Opice
sbalily rafty. Tohoto se podezřelá
osoba neúčastnila, jelikož
vklouzla na kamenní a
zabítila se, takže byla
oplačována osobou č. 39122.
Následně posvácila podezřelá
osoba čokoládou BeBe šišenky
a spolu se skupinou se vydala

na nádraží. Zde počali
na vlak číslo ~~521~~⁴⁰⁸⁴ od společnosti
GW train. Skupina vystoupila
ve stanici Domoradice. (poznámka:
Dětem cestu vlakem, jedna opice
nepodařilo se zjistit literá-
zahráček heslo "Dušín" a
celá skupina včetně dozorců
si lehla na zem. ~~Výz~~ Na zjištění
významu tohoto hesla pracuje
má nejlepší dešifrovací tým č. 333.)
Skupina se následně vydala na
pochod na tábořiště č. 528
(oznámčeno jako Slovi louka). Zde
na ně čekalo žluté vozidlo značky
Ford (má zdroj zjistili, že ho
skupina nazývá "Karel I. Veliký"),
ze kterého opice vyložili za
pomoci podezřelých osob sv. věci.

Žlutí vozidlo následně odjelo
s osobami č. 3425; č. 3426; č. 3537
č. 5483 a č. 5495. Podezřelá
osoba se pohybovala po táborišti
č. 528 a nejspíš si hrála s
opicemi. Následně se vrátilo
žlutí vozidlo a opice začaly
přít přivezené dřevu. Podezřelá
osoba zde nebyla viděna. ~~Na~~
Dozorcei rozhodli, že dřeva
potřebného na ohně je již
dost a opice dostaly osobní
volno. Jelikož si dozorcei nejspíše
přáli, aby opice tu ještě chvíli
vydržely, dali jim brambory
a sůlkon. Podezřelá osoba
poručila pouze brambory.
~~Na~~ Následně dozorcei svolali
opice k ohni a řekli jim,

co nás budou muset druhý den
udělat. Opice se proto preventivně
odebrali ten spánek. Podleže
osoba odcházelá trochu dřív.

Závěr z sledování podezřelé
osoby Vavřince Soukupa, číselné
označení 64287.

Osoba je velice nebezpečná,
dávající se popsat ~~o~~ příslovím:
Tichá voda břehy mele. Nemí
to ovšem máš atentátník.

Poznámka: V budovně se
doporučuje preventivní sledování
a následný pokus o získání
Vavřince Soukupa (označování
jako kávro) do naší organizace
XY.

vzájemně

14. 8. 2022 ☺

14. taburový den

Když se ráno začalo
BUDIČEK DO VADY! A jako
vždy Michal vše JEDU JEDU
JEDU! Ke snídani byl chleba
s pomazánkovým máslem a černej
čaj (něco mezi CMLIČEM a DUNLIČEM)
Po snídani ~~jsme~~ jsme hráli novou
hru jménem hmota (To se hraje
tak že je jádro to je jenom
jeden a ostatní jsou hmoty
vsi mají zavázaný oči jádro
se nehýbe a nic neříká hmota
se hýbe a když narazí na
někoho řekne hmota ten druhý
když je hmota velké taky
hmota a hraje se dál ale když
narazí na jádro a nic neřekne

fakce se promění také v jádro
a také až zbytek jedné.

Když jsme dohrály byla svatína
Cílené jablko Když jsme dojedly
svatína tak jsme hráli

Marsála a špiona. Po hře jsme
šli na oběd k obědu byla

Písmenková polévka s masem.

Postupně jsme dojedly a umly
esusy jsme měli 30 min a šli do

rodů měli jsme se jenom opláchnout

a jít. Po skupinkách jsme si

zbalili pláštěnky a hrušky

a po posádkách šli na orienták

ale než jsme vyvozily byla

svatína (Placky s natelou) Bylo to

hrozně matané ale vši to doká-

zali dostali poklad a konec

Vy jste ještě ošlli dail chvalim
dok dail

roudělil se poklad potom co
jsme prišli do tábora před ohněm
bja večere a paphutnali jsme
si na ~~brambory~~ grilované maso
se zekmirona při ohni se
předávali diplomu a říkalo se
co bylo a co bude ☺
a slo se spát ^{tttt}

Uloperí jěci

Magdalena Magdalena Konečná

15. 8. 2020

15. Táborový den

Ráno se ostalo na 8. hodinu,
avšak do vody jsme nešli. Ptáte
se proč? Protože dnešní den je
poslední táborový den. Ano,
můž je to tak. Naš náč sraz
končí. Každopádně po snídani
skládají se z ~~se~~ krupinek s
mlékem a jahodovým kakaem
frapés, jsme začali balit své
 věci. Přišlo se na to, že po 14/15
dnech používání, věci zahadným
způsobem nabydou a nedají se
úhledně sbalit. Proto naši zvažovali
vypadají všíjít, jen ne tak, jak
by vypadat měla. Jilový předešlý
den přišlo, byla volba Velkého
Vonta odložena na sobotu dopoledne.

Takže jsme se všichni stěhovali na
sacháči' polovinu louky a široko
ryněšil, kolik ~~jak~~ uliček
získala každá posádka. Nejvyšší
počet uliček měli Plantažníci
a Uloperní jezci. Obě posádky po 20.
kruhu, že Velkým Vontsem muži
byl jen jeden, rozhodlo se
rozhodnout soutěži: ~~kdo~~ jakou?
Takovou šatoučkou. Kdo dřív
vyndá jezka z lelece. Vybrala
Lucka a tím se stala Velkým
Vontsem. Následně široko rozpustit
naši Vontskou radu a my si šli
dobalovat. Říkáme, ale jistě začalo
krápat, a proto jsme nad naši
bagaž dala pískovou klubovnu.
Jediné, v čem toto opatření pomohlo,
bylo, že jsme neměli molerů batohy,

~~byl~~ ale obsah také byl
prohlý a zasmradlý. Až naše
zařazení doma otevřelo,
myslím, že naše rodiny (tedy
máma) se vyhodí do toxického
odpadu. No, začali jsme vymetat
dovození bordel ze stání a
sám tam člověk našel i postavení
má. Hele, moje kari matka! Hele,
čistě brčko. kde ses schovávalo? a tak
podobně. Nakonec jsme sbalili
stany, klubovní i plachtu a všechny
braň a bagáž se odneslo do Karla.

Po předešlých zkušenostech s malozemím
něho do Karla, se matci i kapitánit
začali modlit, aby se Karel nerozhodl,
že tábor ještě o kus dál prodlouží.
Naděje se tak nestala a Karel
se vydrápal do kopce do námiš!

v Domoradicích. My ho po vyjasování
oběda následovali: V Domoradicích
naš opustili Vítka a Anička,
pro které si přijeli rodiče. To
Řeknu vám, slyšela nás neukápla.
Všichni se smáli a loučili, protože
jme řekli, že se přistiť ne
sehnáme. Z Domoradic jsme
pokrátovale a naši odysseje do
na Krumlovske nádraží.

Tady už na nás čekal Karel.
Vyndali jsme z ně; naši
Karel a Karel i s Michalem
odjel do Prahy. Všichni jim
družime palce, ať dojdou v
porádku. V následném hodinovím
čekaní na náš vlak, se snědla
něterý proviant, který jsme na
si bořisti dostali. Vlak přijel a

my do něj chci nechtí museli
nastoupit. Přeci jen jsme za
ty dva týdny odvykli všem
možným věcem (trůba, co to
je teplá voda?) a ~~znovu objít~~
~~je objít~~ vidina toho, že je
budeme muset znovu objívat
je lehce děsivá. I když je pravda, že
já osobně se zrovna na teplou vodu
třím. Ve vlaku jsme si sedli do
kupéček, která pro nás adminkal
zarezoval. Naneštěstí se v
jednom kupé stala drobná nehoda.
Málok, jenž se už od rána zdal
bledý a lehce se motal, hodil šátek.
Ale kupé se muselo vyšetřovat a
kelleri dan to chudák začal ubližet.
V čestných Budějovicích nás opustil
Vojta a v Táboře nás opustili

Maly' Dan a Jarle. Jestli to takhle,
bude probrat' ovad, meli bychom
by't radi, pokud nas do Prahy
dojde alespon 10. & dale se
ji z objevi hlavni mesto nasi
male' zemice ty. Tak, timhle
kento zapis konci' a snad se
uvidime pris'it' rof. AHOJ!!!

Jen mensi' p'edpovid' do budoucna.
V Praze se ^{u slzani v ocich} ~~stane~~ privitame s
rodinami, jeli koz' nane bude
lito, ze s nimi budeme muset
znovu travit cas, melo garve
"Dusim" a my si, jako obci
pohyame na zecine, poli se
rozloucime s kamarad'cy a
prijdeme domi.

v neznamy' makat ~